

Най послѣ се зачуло труполтия и Еленка влѣзла заморена, запъхтѣна и облѣна въ потъ.

„Ето ягодитѣ“, извикала тя подиръ малко, слѣдъ като си поотпочинжла. „А пъкъ тукъ и тукъ, и тукъ, и тукъ е злато и то толкова много. . . .“

Тя испразднила джобоветѣ си, развързала кърпичката си и на пода прѣдъ очитѣ на смаяната жена се затъркаляли скъпоцѣннитѣ камъни.

Майката наскоро оздравѣла, а нуждата и бѣдността се прѣмахнали за винѣги отъ тѣхната кѣщица.

